

désekre, minthogy ezek a fentebb kifejtettek szerinti gazdasági munkásszerződéseknek nem tekinthetők. Ezek szerint nem sértett jogszabályt a pénzügyigazgatóság azzal, hogy a szóban forgó cukorrépa megművelési szerződést, amely egyrészt a földbirtokos és másrészt a panaszos, mint fogadott munkásokkal dolgoztató vállalkozó között jött létre, — nem tekintette illetékmentesnek.

Ingóárverési jegyzőkönyv illetékét az árvezetető fél tartozik megfizetni. (Közigazgatási Bíróság 7634/1929. P. szám.) A kiszabás iraton és a panaszolt határozat indokolásában is hivatkozott 1920. évi XXIV. t.-c. 3. §-ának első bekezdésében nem érintett ill. díj 7. tételének „Árverési jegyzőkönyvek” vezérszó alatt foglalt rendelkezés második bekezdése értelmében az okiratnak tekintendő ingóságok feletti árverési jegyzőkönyvek után járó III. fokozat szerinti illetéket az árvezetető fél tartozik megfizetni. Ez figyelembe véve pedig a panaszos árverési vevőt az általa a megtelezett jegyzőkönyv szerint árverésen megvett 750 mm. búza adásvétele után járó III. fokozat szerinti illeték nem terheli.

I. Az ideiglenes nyugta is illetékköteles. II. Ha az ideiglenes nyugta bemutatási határidejétől számított 30 napon belül a végleges nyugta bemutatott, csak egynegyedrészt bírság fizetendő. (Közigazgatási Bíróság 10.146/1929. P. szám.) A panaszt alaposnak elismerni nem lehetett, mert panaszos maga is elismeri, hogy a nyugtatott összeget az ideiglenesnek jelzett nyugta alapján vette fel, ennél fogva az 1920. évi XXIV. t.-c. 3. §-ának 5. bekezdése értelmében a nyugta és szállítási szerződési illetéket ez után tartozott volna leróni.

Arra való tekintettel, hogy a szabályszerű illetéket panaszos a végleges nyugta után — a fentiekből folyóan tartozatlanul — rőtta le, ezzel az összeggel az itt követelt illeték kiegyenlítettnek tekintendő.

Arra való tekintettel, hogy a szabályszerű illetéket panaszos a végleges nyugta után — a fentiekből folyóan tartozatlanul — rőtta le, ezzel az összeggel az itt követelt illeték kiegyenlítettnek tekintendő.

A bírság tekintetében a panasz részben alapos. Az ideiglenes nyugta bemutatásának elmulasztása miatt ugyanis bírságot jogosan követelnek. Összszegszerűleg azonban az előírt bírság egynegyed részét kellett és lehetett csak fenntartani, mert az ideiglenes nyugta bemutatásának késedelme nem terjedhet túl az ugyanazon összeg felvételét tartalmazó végleges nyugta illetékezés végett való tényleges bejelentésének időpontjánál. A végleges nyugtát 1923 évi november hó 27-én mutatták be a m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hiva-

talnál és mivel az ideiglenes nyugta bejelentésének határ-ideje 1923. évi november 25-én járt le, a két napi késedelem miatt az illetékszabályok 129. §-a alapján csupán az illeték összegének egynegyed részével egyenlő bírság jár, amiért is a rendelkező rész értelmében kellett határozni.

A váltó alapján előjegyzett zálogjog igazolására szolgáló bekelezési engedély illetékötelezettsége független attól, hogy a váltó illetéke az okirati illetékre kiegészített. (Közigazgatási Bíróság 4239/1928. P. szám.) Nem vitás, hogy a panaszosok ellen 4 drb egyenként 90.000.000 koronáról kiállított váltó alapján a zálogjog 360.000.000 K erejéig a hitelező F. E. javára előjegyeztetett és a zálogjogi tkvi előjegyzése előtt a hitelező a váltók illetékét II. fokozat szerint megfelelő illetékre kiegészítette. Nem vitás továbbá, hogy az előjegyzett zálogjog igazolásául panaszosok oly nyilatkozatot állítottak ki, amelynek alapján a zálogjog a hitelező javára bekebelezhetővé vált. Ez a nyilatkozat csak 20.000 K bélyeggel volt ellátva és a lelet a panaszosok terhére az ill. díjj, 54. tétele alapján a II. fokozat szerint járó 5.400.000 K illetékből hiányzó 5.380.000 K = 371 aranykorona 03 f erejéig felvétellett.

A bíróság az ezen lelet alapján történt 371 aranykorona 03 f egyszeres illeték kiszabását jogosnak, valamint a felemlt illeték helyett az egyszeres illeték összegével egyenlő bírság kirovását az okirat illetékkiszabás végett való bemutatásának elmulasztása miatt találta helyén valónak.

A m. kir. pénzügyigazgatóság végzése helyesen utalt arra, hogy a váltóknak a zálogjog tkvi előjegyzése alkalmával megfelelő illetékre történt kiegészítése nem érinti az előjegyzet zálogjog bekebelezhetővé végett külön okiratban adott engedély után az ill. díjj, 54. tétele szerint járó II. fokozatú illeték lerovása iránti kötelezettséget. A panasz idevonatkozó része tehát nem bír alappal.

Készfzetői kötelezettségnek harmadik személy által való elvállalása ügyletújításnak tekintendő. (Közigazgatási Bíróság 5666/1928. P. szám.) Panaszos azt vitatja, hogy az ugyanazon kötelezettség tárgyában a készfzetői kezességnek több egyénre való kiterjesztése után csak az állandó összegű 1 P 60 f illeték járna.

A panaszos álláspontja téves. A bély. és ill. szab. 52. §-ának a) pontja értelmében ügyletújításnak tekintendő a szerződések megerősítése, módosítása vagy megváltoztatása, ha ehhez harmadik személy járult hozzá és az új ügylet feletti okirat után az ügylet jogi minőségének megfelelő illeték jár.

Az illetékezett, 1927. május 11-én kelt okiratban a panaszos céggel szemben, a vele üzleti összeköttetésben álló ifj. Sz. G. tartozásáért, eredetileg Sz. N. G. és neje által előbb